

ПРОТОКОЛ

№ 453

гр. Пловдив, 10.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Марина В. Белчева

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235000600399 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Жалбоподателят – подсъдимият Н. И. Т., се явява лично и с адв. Н. П., упълномощена за негов защитник от по-рано.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да дадете ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Н. Т.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи и доказателствени искания.

АДВ. П.: Поддържаеме въззивната жалба. Нямам отводи и доказателствени искания.

ПОДСЪДИМИЯТ Н. Т.: Поддържам жалбата на адвоката ми. Нямам

отводи и доказателствени искания.

С оглед становищата на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, настоящото производство е образувано по жалба срещу присъдата на Окръжен съд – Пловдив, с която Н. И. Т. е признат за виновен да е извършил престъпление по чл.304а от НК и му е наложено наказание „пробация“.

В жалбата е записано, че той следва да бъде оправдан, защото деянието не е довършено – то е било във фазата на опита и е налице доброволен отказ от този опит за деяние по чл.304а от НК и доколкото разбрах, другият довод е, че не се е доказало по безспорен начин, че и двамата полицейски служители С. и Ш. са били обект на подкупа, тоест дали и двамата са били мотивирани да извършат действия по служба – липсвали доказателства в този смисъл.

Моля да приемете жалбата за неоснователна. Доводите, които се сочат в нея, не са обосновани. Считам, че от материалите по делото по един безспорен и категоричен начин се налага изводът, че от обективна и субективна страна подсъдимият Н. Т. е автор на деяние по чл.304а от НК. Това е така по следните съображения: няма никакъв спор, че на 13.02.2023 г. двамата полицаи – С. и Ш., са патрулирали по пътя между К. и П.. Те са длъжностни лица, защото изпълняват служба в полицията и за деня имат наряд, по който да работят.

По същото време, някъде около обяд, подсъдимият заедно със съпругата си, управлявайки лек автомобил „Ф.“, е тръгнал от К. към П.. Той безспорно е осъзнавал, че е неспособен водач, защото му липсва свидетелство за управление. Сочи се една такава оправдателна причина за тръгването, че на свидетелката Е. Д., която е негова съпруга, ѝ станало лошо. В момента, когато са спрени за проверка от полицейския патрул, той веднага сочи пред свидетеля Ш., че има документи за автомобила, но няма документи за правоспособност. Това е установено и той е поканил свидетеля С. да си поднесе наличните документи към полицейския автомобил.

В пликчето, което е носил, е безспорно, че е имало само документи. Не е имало каквато и да е банкнота, защото за такава не се споменава нито от

съпругата му - свидетелката Д., нито от който и да е от полицейските служители.

Когато оставя документите в багажника на полицейския автомобил „О.“, върху тях - върху плика, е оставена и банкнота от 100 лева. Затова безспорно свидетелстват и непротиворечиво полицейските служители и в такъв вид са намерени документите от дошлата група, която е направила снимки, след това вече е изследвана банкнотата и по един безспорен и категоричен начин се установява според мен, че в плика с документите за автомобила към момента на оставянето му не е имало банкнота от 100 лева. Тя е поставена допълнително от подсъдимия Н. Т..

Когато свидетелят Ш. е попитал: „Какво става?“, подсъдимият е отговорил: „За да ми се размине“. Това е едно безадресно обръщение, тоест то е насочено и към двамата полицейски служители, а не само към единия, което опровергава тезата на защитата, че не се доказвало, че и двамата са подкупени и им е дадена банкнотата от 100 лева, за да не извършат действия по служба.

Даването е безспорен факт. Факт е, че след като е установил поведението на полицейските служители, нежеланието им да се възползват от сумата, той е казал пак безадресно: „Аз май сгрехих“. С това деянието по чл. 304а от НК е довършено по един безспорен и категоричен начин и в този смисъл има и трайна съдебна практика, която е цитирана в съдебния акт и сега напоследък също излезе едно решение на Върховния касационен съд, в което е посочено, че не само, че лицето, на което е даден подкупът, не би следвало да се търси дали той може да осъществи административната отговорност или отговорността, за която е даден подкупът да не се осъществява, но е достатъчно то да може да стартира определено производство. Дали то ще е дисциплинарно, административно и т.н., е без значение. Тоест, по отношение на двамата полицейски служители е извършено даване на сума, с което деянието е довършено.

В този смисъл са всички доказателства. Те са анализирани според мен обстоятелствено от съда и аз не намирам основание за изменение или отмяна на присъдата, в какъвто смисъл е жалбата.

За мен е твърде леко наложеното наказание, но поради липсата на протест, няма да го коментирам. Независимо, че по отношение на Н. Т. има

неколкократно установени нарушения по Закона за движение по пътищата, той очевидно многократно е управлявал автомобил без книжка. Преди това, преди този автомобил, с който е станало деянието, е имал друг автомобил, а децата му към 13.02.2023 г. са непълнолетни, също не са шофьори, което означава, че той трайно си кара моторно превозно средство, без да има такова право.

Деянието е наказуемо с 10 години лишаване от свобода. Съдът е приложил нормата на чл. 55 НК и е стигнал до наказание „пробация“, което според мен е леко, но пак казвам, поради липсата на протест, няма повече да го коментирам.

В смисъла на изложеното ще ви моля да потвърдите присъдата на първоинстанционния съд и да приемете, че жалбата е неоснователна.

Адв. П.: Уважаеми съдии, моля да отмените процесната присъда като неправилна. Считам, че от доказателствата по делото не се установява довършен подкуп. Най-много може да се говори за някаква форма на опит. При формата на изпълнителното деяние „да се даде“ при това престъпление деецът осъществява една активна дейност по прекратяване на собствената си фактическа власт върху облагата.

В случая се касае за проверка от полицейски органи на автомобил и документи на автомобила на пътя и всички знаем, че винаги се изпълняват разпорежданията на полицаите при такъв вид проверка. Тоест, далеч съм от мисълта, че един водач на автомобил би проявявал своеволия и би си поставил каквото и да било в багажници на патрулките, без да му е разпоредено от полицейските органи. Така че, в тази връзка показанията на полицаите, че той – подсъдимият Н., сам е оставил плик с документи и банкнота в техния багажник, нали някак си не мога да се съглася, че това е била истината по случая.

Също така, в конкретния случай в самата патрулка, където е бил отворен този багажник, всички са наясно, че е имало камери, както полицаите, така и всички знаем, че има камери в патрулките, както и нарушителят е знаел това. Н. знае, че кара без книжка – да, но за това нарушение си има друг вид административно наказание, друг вид престъпление е да караш без книжка, така че по никакъв начин не може да се обвърже карането без книжка директно към това, за което е обвинен, а именно подкуп.

Самите факти по конкретния случай показват точно обратното, че не е довършен този подкуп. Тоест, в момента, в който тази банкнота се е появила пред погледите и на полицейските органи, подсъдимият е размислил веднага и е съжалил, и е поискал дори да си вземе банкнотата. Тоест, един вид той се е усетил, че нещо е сгрешил на момента и е искал да се поправи, но това въобще не е взето предвид нито от прокуратурата, нито от първоинстанционния съд.

Така че, моля настоящият съд, ако приеме, че е налице подкуп и не е довършено престъплението „да се даде“, именно заради тия камери в багажника – те също са пречка нали, един вид начинът, по който се предава вещта, да бъде довършено това предаване на облагата. Самите камери, всички знаят, че има камери – това нали значи сам да си сложи главата в торбата подсъдимият.

Затова моля да приемете, че е налице опит и да приложите разпоредбата на чл. 18, ал. 3 НК, а именно, че при опит деецът не се наказва, когато по собствена подбуда се е отказал да довърши изпълнението на престъплението или е предотвратил настъпването на престъпните последици.

От показанията на двамата полицаи - Д. Ш. и другия полицай, става ясно, че всеки един поотделно е разговарял с Н.. Аз затова твърдя, че не е налице квалифицираният състав подкуп на две длъжностни лица едновременно. Затова говори и чисто от обективна страна факта, че банкнотата е една. Как се разпределя тази облага и по какъв начин се индивидуализира за двамата полицаи? Кой, какво да вземе от тия 100 лева - една банкнота. Така че, в крайна сметка за мен не е доказано престъплението по така повдигнатото обвинение и моля по тези причини да бъде оправдан подсъдимият.

Ако настоящият съд приеме, че е налице извършено престъпление довършен подкуп, моля да бъде изменена присъдата в частта за наказанието, а именно 6 месеца „пробация“. Благодаря, това е.

ПОДСЪДИМИЯТ Н. И. Т. (за лична защита): Съгласен съм с това, което каза моят адвокат. Аз искам да кажа, че това не съм го направил нарочно, умишлено.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Н. И. Т.: Да бъде оправдан или да

се намали срокът на пробацията, както каза адвокатът ми.

Съдът след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 10:50 часа.

Председател: _____

Секретар: _____